

אחרי שהסירה את המיטפחת, החולצה והחזיה, היתה מוכנה להוריד גם את הגרבונים, אבל הבימאי נבהל: "אם תוריד את הגרבונים, יורידו לי את הסרט!"

לעבוד על אנשים. אחרי שהסכימה, הוא חיבר מיקרופון קטן למיטפחת שעל חזה החשוף, והיא ניגשה לעבודה. לאנה פאנין לא היה צורך להתחשב באף אחד בעניין הזה היא לא דאגה מה יגידו ההורים, או מה יגיד בעלה, אלכס.

אנה נולדה במוסקווא. אביה הוא היסטוריון ואמה מורה לצרפתית. למרות שהאב אינו יהודי, החליטו בנייהוג, כומון "פתיחת השערים" ב-1972, לעלות לישראל. הם אהבו את ישראל, ורצו לעזור את רוסיה ככל מיקרה, מספרת אנה. לגבי אבי, אני חושבת שזו היתה הרפתקנות, לעלות לארץ. שנתיים לפני כן נסעתי עם אמי לפאריס. או אישרו יציאה רק לחצאי

איתה שאומנם מדובר בסרט חדש, אבל הוא בהחלט לא מותח אותה, היא הסכימה.

תמורת כל פריט לבוש שהסירה — מעיל, מיטפחת, חולצה וחזיה — הוא הושיט לה, מול המצלמה הנסתרת, סכום כסף. לבסוף נותרה בגרבונים סטרץ' שחורים בלבד, ועם 1800 דולר ביד.

"יש לי עוד 1000 דולר מיותרים, הודיע לה ברקן. "מה את מוכנה לעשות למענם?" אנה אפילו לא טרחה לענות לו, והחלה מורידה את הגרבונים. יהודה מיהר לעצור כעדה. "לא, אל תעשי את זה!" קרא, "אם תוריד את הגרבונים, יורידו לי את הסרט!" הוא שאל אותה אם תהיה מוכנה, תמורת סכום כזה,

החזה *le* המדיינה

מישפחות. לאבי לא נתנו אישור, מחשש שנכרת ולא נחזור". אנה השתלטה מהר על השפה העברית. בכלל, יש לה כישרון מיוחד לשפות, והיא שולטת מלבד ברוסית, גם באנגלית, בצרפתית ובאיטלקית. את האחרונה למדה תוך כדי שהות של שישה שבועות בלבד באיטליה.

בגיל 16, בהיותה תלמידה בכיתה ספר תיכון ירושלמי, הכירה, בחברה שבה נהגה לבלות, את אלכס, בן-גילה. אחרי שניהלו רומן במשך חודשים אחדים, החליטו לגור ביחד. הוריה לא גילו כל התנגדות. הם בכלל לא ליברלים באופיים, מסבירה אנה, אבל ככל הקשור אליי, הם חושבים שאני צריכה לעשות מה שאני רוצה. חשוב להם רק שאהיה מאושרת.

כעבור שנה עברו לרחובות, שם מתגוררים הוריו של אלכס, ושכרו לעצמם חדר. "בעל-הבית היה שואל אותנו כל הזמן נו, מתי מתחתנים", מספרת אנה. אני חושבת שהעובדה שלא היינו נשואים הפריעה לו.

נאמנות מרצון

מה שזירז את המחשבות על חתונה היה צדהגיוס שקיבל אלכס. היה לו פרופיל גבוה, והם קיוו שעקב היותו נשוי, לא יישלח למקום מרוחק, והם יוכלו להמשיך לחיות יחד כמו קודם. הוריהם חתמו שהם מרשים להם להתחתן.

כאשר הגיעה לתיכון הרחובותי, כדי להירשם לכיתה השביעית, נאמר לה במוכירות שלא יכולים לקבל אותה, בגלל היותה נשואה. אחרי הסירוב הזה נכנס המנהל, והומיץ אותי לחדרו, מספרת אנה. הוא דווקא הסכים לקבל אותי לבית-הספר. אמר שהחיים הפרטיים שלי לא משנים שום דבר בכל הקשור ללימודים. אבל אני כבר החלטתי לוותר על הרעיון, בגלל התגובה במוכירות. חוץ מזה, הוא דיבר איתי כאילו שהוא עושה לי טובה גדולה. מה הם פתרו כליכך, שאקלקל להם את הכנות? ככה זה נשמע, כאשר מצהירים שגשים נשואות לא לומרות

ספסל בגן הציבורי נדהמו כאשר ניגשה אליהם צעירה בלונדית יפה, חשופת חזה, התיישבה לידם וביקשה את עזרתם כפתרון תשכץ. הם היו המומים, אך ניסו להתנהג כאילו לפניהם תופעה רגילה לגמרי. כאשר העירומוה-למחצה הורתה להם והורתה לכיוון המצלמה הנסתרת שצילמה את הקטע, הם כעסו והודיעו שהם לא מוכנים להשתתף בסרט. לא נותר לצעירה אלא לחפש לעצמה קורבן אחר, להרהים גם אותו, ולזכות, בסופו של דבר, בשיתוף-פעולה מצידו.

הצעירה, אנה פאנין, ירושלמית בת 21, שיצאה מן העניין ברווח של 2800 דולר, אינה חושבת כי היא עשתה משהו מיוחד. הופעה בעירום היא מעין טבע שני עבודה.

"אני חושבת שהבעות פנים ועיניים הן יותר חשיפה מאשר להראות את החזה", היא אומרת, "מה זה חשוב איפה מתפשטים, בנועייבה או בתל-אביב. התפשטתי בעבר פעמים רבות בחוף נועייבה, יחד עם ידידים ועם אנשים זרים, שהתפשטו גם כן. הסתובבתי עירומה על החוף, וזה בכלל לא הפריע לי. הכל בסדר, כל זמן שהמיסטר לא עוצרת אותי".

מיקרופון במיטפחת

הראשון, בינתיים, שהציע לה כסף תמורת העירום הפוטוגני שלה היה השחקן-בימאי-מפיק יהודה ברקן, בומן צילומי סירטו המתיחה הגדולה, המוצג בימים אלה על מסכי הקולנוע במקומות שונים בארץ.

אנה כהת-השיער, שהתקשטה אותו יום בפיאה בלונדית, הגיעה לתל-אביב כדי לבקר חברה. ברקן ניגש אליה ברחוב, הזדהה, וסיפר לה שהוא עושה מחקר על נכונות האשה הישראלית להתפשט בפומבי, תמורת כסף, בשטרות ויקרקים. תגובתה הראשונה של אנה: "לא רוצה, אתה בטח עובד עליי". היא ראתה את סרטי-המתחות הקודם של ברקן, והכירה את התרגילים שלו. אחרי שברקן שיכנע